Středa, 16. listopadu 2011

Evropský film v digitálním věku

P7_TA(2011)0506

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. listopadu 2011 o evropském filmu v digitálním věku (2010/2306(INI))

(2013/C 153 E/12)

Evropský parlament,

— s ohledem na článek 167 Smlouvy o fungování Evropské unie,

— s ohledem na Úmluvu Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů ze dne 20. října 2005,

— s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) ([1]),

— s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1718/2006/ES ze dne 15. listopadu 2006 o provádění programu podpory evropského audiovizuálního odvětví (MEDIA 2007) ([2]),

— s ohledem na doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. listopadu 2005 o filmovém dědictví a konkurenceschopnosti souvisejících průmyslových činností ([3]),

— s ohledem na doporučení Komise z 24. srpna 2006 o digitalizaci kulturního materiálu a jeho dostupnosti on-line a o uchovávání digitálních záznamů ([4]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 13. listopadu 2006 o digitalizaci kulturního materiálu a jeho dostupnosti on-line a uchovávání digitálních záznamů ([5]),

— s ohledem na závěry Rady ze dne 18. a 19. listopadu 2010 o příležitostech a úkolech pro evropský film v digitálním věku ([6]),

— s ohledem na sdělení Komise o kritériích hodnocení státní podpory ze sdělení Komise o některých právních aspektech týkajících se filmových a ostatních audiovizuálních děl (sdělení o filmu) ze dne 26. září 2001 ([7]),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (KOM(2010)2020),

— s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 2. července 2010 o výzvách, které pro evropské filmové dědictví představuje analogový a digitální věk (druhá prováděcí zpráva týkající se doporučení o filmovém dědictví) (SEK(2010)0853),

([1]) Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 327, 24.11.2006, s. 12.
([3]) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 57.
([4]) Úř. věst. L 236, 31.8.2006, s. 28.
([5]) Úř. věst. C 297, 7.12.2006, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 323, 30.11.2010, s. 15.
([7]) Úř. věst. C 31, 7.2.2009, s. 1.

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. srpna 2010 nazvané „Digitální program pro Evropu“ (KOM(2010)0245),

— s ohledem na sdělení Komise ze dne 24. září 2010 o příležitostech a úkolech pro evropský film v digitálním věku (KOM(2010)0487),

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 27. dubna 2010 nazvanou „Uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví“ (KOM(2010)0183),

— s ohledem na zelenou knihu Komise ze dne 13. července 2011 o on-line distribuci audiovizuálních děl v Evropské unii: příležitosti a výzvy při tvorbě jednotného digitálního trhu (KOM(2011)0427),

— s ohledem na své usnesení ze dne 2. července 2002 o některých právních aspektech týkajících se filmových a ostatních audiovizuálních děl ([1]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 13. listopadu 2001 o docílení lepšího oběhu evropských filmů na vnitřním trhu a v kandidátských zemích ([2]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 19. února 2009 o sociální ekonomice ([3]),

— s ohledem na stanovisko Výboru regionů ze dne 2. dubna 2011 na téma „Evropská kinematografie v digitálním věku“ ([4]),

— s ohledem na své usnesení ze dne 12. května 2011 o uvolnění potenciálu kulturních a tvůrčích odvětví ([5]),

— s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

— s ohledem na zprávu Výboru pro kulturu a vzdělávání a stanovisko Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0366/2011),

A. vzhledem k tomu, že kultura představuje nejdůležitější základnu pro evropské identity a společné hodnoty;

B. vzhledem k tomu, že kultura je jádrem současných debat o identitě, sociální soudržnosti a rozvoji ekonomiky založené na znalostech, jak je uvedeno ve Všeobecné deklaraci UNESCO o kulturní rozmanitosti;

C. vzhledem k tomu, že každý má právo podílet se na kulturním životě společnosti a těšit se z umění, a vzhledem k tomu, že filmové umění navíc také přispívá k vzájemnému poznávání lidí a tím i ke společným lidským zkušenostem, což pomáhá vytvářet evropskou identitu;

D. vzhledem k tomu, že investice do kultury přinášejí při utváření evropské identity zjevné dlouhodobé nemateriální vícegenerační výsledky;

E. vzhledem k tomu, že evropské audiovizuální odvětví, ke kterému patří i kinematografie, je významnou součástí hospodářství EU a mělo by být konkurenceschopnější na celosvětové úrovni;

([1]) Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 176.
([2]) Úř. věst. C 140 E, 13.6.2002, s. 143.
([3]) Úř. věst. C 76 E, 25.3.2010, s. 16.
([4]) Úř. věst. C 104, 2.4.2011, s. 31.
([5]) Přijaté texty, P7_TA(2011)0240.

F. vzhledem k tomu, že evropský film je důležitou součástí kultury, podporuje dialog a porozumění, ztělesňuje a ukazuje evropské hodnoty v rámci Evropské unie i za jejími hranicemi a zároveň hraje zásadní úlohu při zachovávání a podpoře kulturní a jazykové rozmanitosti;

G. vzhledem k tomu, že evropská kinematografie by měla posilovat územní a sociální soudržnost;

H. vzhledem k tomu, že digitální věk přináší nové možnosti celému audiovizuálnímu odvětví a především filmovému průmyslu, co se týče efektivnější distribuce, promítání i uvádění filmů i pokud jde o vyšší zvukovou a obrazovou kvalitu, kterou je schopno evropskému publiku nabídnout, přičemž zároveň staví evropský film před určité vážné úkoly související s přechodem na digitální technologie, zejména pokud jde o financování;

I. vzhledem k tomu, že digitální technologie tak přispívají k provádění celoevropských a vnitrostátních cílů v oblasti uvádění a přístupnosti evropských děl a v oblasti sociální soudržnosti;

J. vzhledem k tomu, že digitální technologie v kinematografii umožňují pružné plánování propagace a provádění změn v daném materiálu na poslední chvíli;

K. vzhledem k tomu, že první fáze digitalizace evropské kinematografie přinesla nerovnoměrný prospěch;

L. vzhledem k tomu, že nejmodernější digitální vybavení je přibližně o 25–30 % levnější než předchozí modely, a je tak dostupnější jak pro evropská kina, tak i pro programy financování;

M. vzhledem k tomu, že ne všechna kina se s výzvou digitalizace filmu mohou vyrovnat stejným způsobem;

N. vzhledem k tomu, že kompletní digitalizace evropského filmového průmyslu a jeho kin musí být dokončena co nejrychleji, aby nedošlo k omezení možností seznamovat se s kulturní rozmanitostí a dostupnosti na různých platformách, a měla by být podporována na evropské i vnitrostátní úrovni;

O. vzhledem k tomu, že nezávislá kina a filmové kluby tvoří jedinečnou evropskou síť kin, které mají odlišnou programovou nabídku oslovující publikum mimo hlavní komerční proud;

P. vzhledem k tomu, že je nutné vzít na vědomí obavy, které vyjadřují organizace filmových klubů, jež navrhují přijmout zvláštní a přednostní opatření na podporu produkce a distribuce nezávislých evropských filmů;

Q. vzhledem k tomu, že hlavní slovo při obhajobě a propagaci evropského kulturního dědictví, především při digitalizaci filmů a kin, mají místní a regionální řídící orgány, které proto představují hlavní partnery v procesu digitalizace;

R. vzhledem k tomu, že kina představují významný prostředek uchování kvality života a sociálních vazeb v historických městských centrech a na předměstích i při regeneraci městských oblastí;

S. vzhledem k tomu, že nezbytnou podmínkou mezinárodní distribuce děl evropské kinematografie je jejich úspěch v Evropě, který umožňuje dosáhnout ekonomických cílů a společně představuje způsob kulturní spolupráce a diplomacie, jimž se do třetích zemí šíří nejen samotná díla, ale také různé kultury evropských zemí;

T. vzhledem k tomu, že digitální přechod by měl být co možná nejrychlejší, abychom se vyhnuli zdvojování nákladů na produkci a distribuci;

U. vzhledem k tomu, že evropský filmový průmysl je v současnosti roztříštěný do mnoha oblastí rozdělených národními a jazykovými hranicemi a že tvorba filmů je určena především místnímu publiku v zemi jejich původu, které je také jejich hlavním konzumentem;

Aktuální stav

1. zdůrazňuje významný přínos evropské kinematografie pro investice v oblasti digitálních technologií, inovace, růst a zaměstnanost;

2. konstatuje, že za rok 2010 se v EU prodala skoro jedna miliarda lístků do kina, což dokládá trvalou popularitu odvětví kinematografie a jeho obrovský potenciál, co se týče finančního přínosu, růstu a zaměstnanosti;

3. zdůrazňuje, že evropská kinematografie má stále větší význam z hlediska hospodářského, jelikož vytváří více než 30 000 pracovních míst;

4. zdůrazňuje, že kromì ekonomického podnětu, který vychází z odvětví umění v EU, hraje mimořádnou úlohu zejména kulturní a sociální dimenze evropského filmu, která je důležitým činitelem kulturního rozvoje a identity Evropy;

5. je si vědom toho, že evropský trh v oblasti kinematografie je vysoce roztříštěný a rozrůzněný, přičemž velká většina kin má pouze jeden nebo dva promítací sály;

6. poukazuje na to, že většinu digitalizovaných kin tvoří multiplexy;

7. je si vědom toho, že v Evropě panuje zeměpisná nerovnováha v dostupnosti kin a filmů pro občany, zejména pak ve východní Evropě a ve venkovských oblastech;

8. zdůrazňuje význam sociální a kulturní úlohy kin, která musí být zachována zejména ve venkovských a odlehlých oblastech;

9. je si vědom toho, že potenciál evropského filmového průmyslu neustále vzrůstá, je však nutno postupně zvyšovat podíl evropské produkce promítané v kinech;

10. poukazuje na to, že malá komerční a nekomerční kina představují významný přínos pro zachování kulturního dědictví, jelikož do svého programu zahrnují filmy evropské produkce;

11. poukazuje na to, že uvádění filmů prochází procesem změny, kdy narůstá počet multiplexů a výrazně se snižuje počet promítacích sálů v malých městech a v historických městských centrech;

12. je toho názoru, že rozmanitost kinematografické tvorby v EU musí být zachována;

13. konstatuje, že zčásti i v důsledku upřednostňování komerčně co možná nejvýnosnějších filmů je rozmanitost filmové produkce v Evropě a možnost kin svobodně rozhodovat o své programové nabídce ohrožena, a lze se proto důvodně obávat nevratného procesu koncentrace kinematografického trhu;

14. zdůrazňuje proto, že při přechodu na digitalizaci je nutné zachovat rozmanitost programů a kulturních zařízení ve venkovských i městských oblastech všech zemí EU a nesmí docházet k zavírání malých a klubových kin ve prospěch multiplexů;

15. poukazuje na to, že digitalizace umožňuje levněji šířit kulturní obsah na celém vnitřním trhu a zajišťuje konkurenceschopnost a rozmanitost evropské kinematografie;

16. je si vědom toho, že se stále zvyšuje tlak na to, aby veškeré filmy byly slučitelné s digitálním promítáním, na které některá evropská kina již zcela přešla;

17. s obavami konstatuje, že je ohrožena existence mnoha nezávislých kin, a to vysokými náklady na přechod na digitální technologii a konkurencí kin, která uvádějí převážně americkou produkci;

18. je si vědom toho, že nezávislí distributoři mají problémy se zvládáním dvojích nákladů, s nimiž se musejí v tomto přechodném období vyrovnávat, což má na celý kinematografický průmysl dominový efekt;

19. je si vědom toho, že udělování multiteritoriálních a celoevropských licencí má klíčový význam pro využití potenciálu trhů pro distribuci filmů on-line, podporu širšího oběhu evropských filmů, lepší přístup spotřebitelů k evropským filmům a pro dostupnost evropských filmů na platformách nabízejících služby „video na požádání“;

20. je si vědom toho, že existuje několik programů EU, které jsou schopny podpořit přechod filmového průmyslu do digitálního věku, jako je například program MEDIA;

21. poznamenává, že v důsledku nedostatečného financování není evropský film dostatečně propagován na mezinárodní úrovni;

22. zdůrazňuje význam všech fází procesu výroby při tvorbě filmového obsahu a potřebu podporovat všechny tyto fáze;

23. poukazuje na to, že multimediální technologie nahrazuje jiné formy komunikace, a že je proto potřeba lidi učit, jak mají tuto formu komunikace přijímat;

Příležitosti a úkoly

24. vyzývá členské státy a Komisi, aby finančně podpořily úplnou digitalizaci, pokud jde o vybavení evropských kin, a vytvořily evropské a vnitrostátní programy na podporu co nejrychlejšího přechodu na digitální technologie a oběhu evropských filmů v rámci audiovizuálního odvětví, které je celosvětově velmi konkurenční;

25. zdůrazňuje v tomto ohledu, že tyto programy by měly být pružným způsobem přizpůsobeny praktickým požadavkům;

26. zdůrazňuje, že digitální kino by se mělo zaměřovat na zlepšování kvality obrazu a zvuku (s minimálním rozlišením 2K), které by umožnilo vytvořit rozmanitější a flexibilnější programové schéma přímých přenosů, záznamů vysílání a vzdělávacích, kulturních a sportovních pořadů a zároveň umožnilo využít širokou škálu inovativních technologií, které budou i nadále přitahovat publikum;

27. zdůrazňuje mimořádný význam podpory a propagace evropské produkce a uznává, že EU významným způsobem přispívá k digitální tvořivosti a k inovacím, jako je například 3D;

28. uznává, že ačkoli je digitalizace kin nejvyšší prioritou, měl by být zohledněn také neustálý technický vývoj, protože ve střednědobém až dlouhodobém horizontu bude možná nezbytné se přizpůsobit novějším promítacím formátům;

29. připomíná, že cílem evropského přechodu na digitální kinematografii by mělo být vytvoření nových možností distribuce evropských filmů při zachování rozmanitosti evropské produkce a zvýšení její dostupnosti pro evropské občany;

30. zdůrazňuje, že „video na požádání" může evropským kinematografickým společnostem poskytnout příležitost k oslovení širšího publika;

31. uznává, že tvorba a inovace jsou záležitosti obecného zájmu, a naléhavě přitom vyzývá, aby investice do programů byly chápány jako priorita a podporovány s cílem stimulovat nabídku kvalitního kulturního obsahu, který by byl dostupný v sítích;

32. vyzývá malá a nezávislá kina, aby využívala veškerého svého komerčního potenciálu formou diverzifikace svých produktů, poskytováním přidané hodnoty k službám, které nabízejí, a využitím mezery na trhu, kterou zaplnily;

33. je přesvědčen, že digitalizace je velmi důležitou příležitostí k tomu, aby byla v kinech propagována přítomnost úředních regionálních jazyků a studium cizích jazyků;

Hrozby

34. je si vědom toho, že vysoké náklady na digitalizaci, která do budoucna představuje značný dlouhodobý komerční přínos, však mohou představovat značné břemeno pro mnoho malých a nezávislých kin, jejich programová nabídka překračuje hranice hlavního proudu a která uvádějí značný podíl evropských filmů;

35. je si vědom toho, že tváří v tvář hrozbě uzavření či v zájmu toho, aby k němu nemuselo dojít, potřebují taková kina zvláštní a přednostní podporu;

36. vyzývá proto Komisi, aby navrhla konkrétní opatření na podporu těchto kin;

37. konstatuje, že kina musejí nést v souvislosti s náklady na digitalizaci nejtěžší břemeno, a že vzhledem k tomu, že digitalizace s sebou nese potřebu vybudovat základní infrastrukturu, která je důležitá pro publikum a která usnadní poskytování lepších kulturních služeb než dosud, a to bez ohledu na lokalitu, má veřejné financování velký význam, zvláště pro malá a nezávislá kina;

38. uvědomuje si, že kina jsou místem, kde se lidé setkávají a vyměňují si názory, a zdůrazňuje, že mizení malých a nezávislých kin, především v malých městech a méně rozvinutých oblastech, omezuje přístup k evropským kulturním zdrojům, ke kultuře a kulturnímu dialogu;

39. zdůrazňuje, že s problémem malých kin se potýkají hlavně venkovské oblasti, kde tato kina mohou plnit obzvláště významnou společenskou úlohu jako místa setkávání;

40. upozorňuje na obtížnou situaci malých kin ve městech, která jakožto takzvaná klubová kina přispívají k zachování kulturního dědictví;

41. uznává, že k digitalizaci malých a nezávislých kin musí dojít co nejdřív, aby se tato kina podařilo zachovat jako místa otevřená filmové tvorbě, kulturní rozmanitosti a publiku;

42. upozorňuje na to, že kinematografický průmysl je ohrožován porušováním autorských práv a nezákonným stahováním filmů; požaduje, aby členské státy práva duševního vlastnictví náležitě vymáhaly;

43. uvědomuje si dále možnost ohrožení kvality promítaných děl a potřebu respektovat morální práva autorů související s používáním stříbrného promítacího plátna, které způsobuje výrazné rozdíly ve světelnosti obrazu; vzhledem k tomu, že stříbrné plátno se používá k projekci trojrozměrných filmů, doporučuje, aby se s ohledem na morální práva autorů a kvalitu diváckého zážitku dvourozměrné filmy na stříbrné plátno nepromítaly;

44. poukazuje na to, že evropský filmový průmysl má problémy s oběhem a distribucí filmů, zejména pak filmů nízkorozpočtových, a že velká část produkce nepřekročí hranice vnitrostátních trhů a jen zřídkakdy se dostane do mezinárodní distribuce, takže nemůže oslovit širší publikum na kontinentu a ve světě;

45. upozorňuje na současný nedostatek vhodných školení pro promítače, kde by se naučili ovládat nová digitální promítací zařízení a nastavit je pro každý konkrétní film tak, aby byla zachována kvalita promítaného díla;

46. uvědomuje si, že digitalizace audiovizuální produkce a distribuce staví instituce filmového dědictví a jejich činnost v oblasti shromažďování, uchovávání a opatrování evropského audiovizuálního dědictví před nové výzvy;

Interoperabilita, normalizace a archivace

47. zdůrazňuje nutnost zajistit interoperabilitu digitálních projekčních systémů a materiálů stejně jako ostatních přístrojů, obzvláště potřebných k promítání na menší a středně velká plátna, která zohledňují rámcové ekonomické podmínky evropského kinematografického trhu, a přispívají tak k zachování rozmanitosti kin a filmů;

48. zdůrazňuje potřebu zajistit, aby digitalizace kin byla pokud možno technicky neutrální;

49. doporučuje normalizaci systémů na základě norem ISO v oblasti produkce, distribuce a promítání filmů;

50. domnívá se však, že v konkrétním případě digitálního promítání nesmí digitalizace kin vést za žádných okolností k zavedení jednoho určitého standardu jako normy digitálního promítání;

51. je si vědom toho, že takový stav by byl nepatřičný i s ohledem na další technický rozvoj, například v oblasti kinoprojekčních systémů využívajících laserovou technologii;

52. zdůrazňuje význam normalizace systému rozlišení 2K, který umožňuje promítání filmů ve formátu 3D, HDTV a Blu-Ray a také služeb „video na požádání“;

53. vítá proto skutečnost, že pomocí normy 2K byla vyvinuta jedinečná otevřená a kompatibilní celosvětová norma ISO pro digitální projekci, která zohledňuje specifické potřeby evropských provozovatelů kin;

54. vyzývá evropské a vnitrostátní normalizační organizace, aby využívání této normy odpovídajícím způsobem podporovaly;

55. vítá skutečnost, že Komise ve svém pracovním programu normalizace pro průmyslové inovace (2010–2013) oznámila plán stanovit do roku 2013 dobrovolné normy pro ukládání filmů v digitální podobě do archivů, jejich uchovávání a projekci ve formátu 3D.

56. připouští další možnosti financování méně nákladných projektorů, které by bylo možné s úspěchem používat na místech, kde se promítají alternativnější díla, a je zde dále potenciál pro podporu zvláštních filmových žánrů, jako jsou dokumentární a cizojazyčné filmy;

57. uznává, že archivace filmů bude díky jejich digitalizaci nebo čistě digitální produkci technicky snazší, že však s sebou do budoucna ponese problémy dané nejasnostmi ohledně norem a autorských práv;

58. doporučuje členským státům, aby přijaly legislativní opatření, která zajistí, že audiovizuální díla, jež by se v budoucnu mohla stát první součástí evropské multimediální knihovny a důležitým nástrojem ochrany a propagace národního dědictví, budou digitalizována, shromažďována za použití stanovených archivářských postupů, katalogizována, uchovávána a šířena pro kulturní, vzdělávací a vědecké účely a budou přitom dodržována autorská práva;

59. doporučuje, aby přechod na digitální technologie proběhl co nejrychleji, a bylo se tak možné vyhnout nákladům na paralelní výrobu celuloidových a digitálních verzí filmů a vytváření paralelního distribučního a promítacího systému a aby byly zároveň vytvořeny pobídky, které povedou zadavatele reklamy k přechodu z 35mm na digitální formát;

60. vyzývá Komisi, aby evropskou digitální knihovnu EUROPEANA využívala nejen jako digitální knihovnu pro tištěné produkty, ale také pro evropské filmové dědictví a v souladu s tím vymezila její tématický záběr;

61. podtrhuje potřebu podporovat kina a filmové archívy, které propagují a uchovávají filmové dědictví;

62. doporučuje členským státům, aby stanovily své závazné archivářské postupy či upravily stávající mechanismy tak, aby odpovídaly digitálním formátům, a stanovily v rámci toho povinnost archivovat u digitálních filmů jejich standardní digitální exemplář;

Státní podpora

63. vyzývá členské státy, aby při navrhování programů státní podpory digitální konverze zohlednily pravidla hospodářské soutěže EU, aby se zabránilo narušení podmínek financování digitální kinematografie;

64. vyzývá Komisi, aby vypracovala jasné pokyny pro poskytování státní podpory na základě zkušeností v různých členských státech s cílem zvýšit právní jistotu a zároveň zajistit svobodu členských států při usměrňování financování filmů a kin na vnitrostátní úrovni;

65. zdůrazňuje, že veřejná podpora by měla být technicky neutrální, ale měla by také zajistit udržitelnost investic s ohledem na konkrétní podnikatelské modely provozovatelů kin a technické požadavky distributorů;

66. vyzývá členské státy, aby podpořily národní filmové ateliéry a další příslušné instituce a pomohly jim při přechodu na práci s digitální technologií;

Modely financování

67. zdůrazňuje potřebu veřejných a soukromých investic při přechodu odvětví kinematografie do digitálního věku;

68. zdůrazňuje, že pro zjednodušení postupu digitalizace je zapotřebí flexibilních a rozmanitých finančních prostředků, jak veřejných, tak i soukromých, na místní, regionální, vnitrostátní i evropské úrovni, jejichž pomocí by bylo možno podporovat zejména malá a nezávislá kina, a to v rámci, který by stanovil priority a možnost komplementarity a určil kvantitativně vyjádřitelné cíle;

69. poukazuje na to, že ačkoli evropské strukturální fondy představují významný zdroj financování pro projekty digitalizace a iniciativy v oblasti odborné přípravy, mělo by v rámci nového finančního výhledu 2014–2020 dojít k navýšení finančních prostředků, zkrácení čekacích dob a ke zjednodušení podávání žádostí;

70. doporučuje, aby financování projektů digitalizace z prostředků evropských strukturálních fondů bylo podmíněno tím, že kina, která tuto podporu čerpají, se zaváží k uvádění evropských filmů;

71. požaduje dále, aby byly vytvořeny mechanismy, které by umožnily zlepšit poskytování podpory prostřednictvím evropského programu regionálního rozvoje;

72. vyzývá Komisi a členské státy, aby šířily osvědčené postupy v oblasti financování digitalizace, včetně řešení založených na tržním přístupu, jako je například vytváření sítí malých kin, které pak uzavírají kolektivní smlouvy s distributory; vyzývá Komisi, členské státy a regiony, aby soustředily veřejné financování digitalizace na kina, která své finanční potřeby nemohou dostatečně pokrýt z dalších zdrojů, a aby zkrátily přechodné období na minimum;

73. vyzývá Komisi, aby pečlivě zvážila důsledky, které má přechod od tradiční kinematografie k digitální kinematografii na všechny zúčastněné a zainteresované strany; zdůrazňuje, že by členské státy při vypracovávání vnitrostátních programů digitalizace měly vzít v úvahu náklady, které vzniknou malým místní kinům, a možné výhody a důsledky pro trh práce;

74. domnívá se, že digitální technikou by měla být vybavena kina, která se nacházejí v méně osídlených oblastech, kde se kulturní akce konají jen málokdy, a která nejsou schopna pokrýt náklady spojené s přechodem na digitální promítání;

75. zdůrazňuje dostupnost zvýhodněných půjček, které poskytuje Evropská investiční banka kinům, která usilují o digitalizaci a nemají potřebné finanční prostředky;

76. podtrhuje úlohu partnerství veřejného a soukromého sektoru jako metody financování digitalizace kin a zdůrazňuje, že by tato partnerství měla být podporována;

77. zdůrazňuje, že digitalizace kin financovaná z veřejných či soukromých prostředků nesmí ohrozit nezávislost kin, omezit rozmanitost programové nabídky a snížit tržní podíl evropských filmů;

78. vyzývá Komisi, aby tento problém řešila také v souvislosti s prodloužením platnosti sdělení o filmu;

79. konstatuje v tomto ohledu, že veškeré veřejné prostředky poskytované na digitalizaci kin a filmů by měly podléhat stejné kontrole, jaké podléhá státní podpora v jiných odvětvích;

80. vybízí ke spolupráci mezi provozovateli kin, místními orgány, společenskými středisky, filmovými kluby a společnostmi a filmovými festivaly, která by jim umožnila co nejlépe využívat digitálních technologií zajištěných z prostředků EU;

81. domnívá se, že by měly být zavedeny mechanismy pro propojení distributorů a provozovatelů kin, a vybízí k prohloubení spolupráce mezi malými kiny, aby se minimalizovaly náklady na investice do digitálního vybavení;

82. vybízí členské státy k navýšení prostředků financování výzkumu v oblasti kinematografických digitálních technologií, zvláště pak pokud jde o způsoby šíření filmového materiálu a metody jeho komprese, tak aby vytvořená síť mohla fungovat interaktivně a nabízet projekci ve vysoké kvalitě, zároveň však umožňovala snadnější zacházení s komprimovanými a dekomprimovanými obrazy;

83. zdůrazňuje význam vhodných investic do výzkumu, financování a školení odborníků, kteří v této oblasti již působí, s cílem umožnit jim přizpůsobit se používání nových technologií a zajistit sociální začlenění a ochranu pracovních míst;

84. zdůrazňuje nutnost provádět programy odborné přípravy zaměřené na profesionály v audiovizuálním odvětví, jež by jim umožnily přizpůsobit se digitálním technologiím a novým obchodním modelům, a uznává úspěch iniciativ, které na tomto poli již působí; domnívá se, že Evropská unie se musí zavázat k podpoře a financování těchto programů;

Poplatky za virtuální kopii (VPF)

85. je si vědom toho, že komerční model financování instalace digitálního vybavení pomocí poplatku za virtuální kopii (VPF) je vhodný pro velké sítě kin, ale není optimálním řešením pro malá a nezávislá kina, která jsou omezena nedostatkem investičních prostředků, a že tento finanční model poplatků za virtuální kopii proto také může být na překážku kulturní rozmanitosti;

86. zdůrazňuje, že mnoho malých, venkovských a klubových kin, která promítají převážně evropskou produkci, je vyloučeno z komerčního modelu financování pomocí poplatku za virtuální kopii a že je nezbytné nalézt alternativní modely financování, včetně veřejné podpory, aby bylo možné udržet a prohloubit kulturní rozmanitost a zajistit jejich konkurenceschopnost;

87. žádá proto, aby tyto finanční modely poplatků za virtuální kopii byly přizpůsobeny potřebám a specifickým podmínkám kin s nezávislou programovou nabídkou a filmových klubů;

88. konstatuje, že je třeba podporovat finanční modely, které by umožnily, aby nezávislá kina měla přístup k poplatkům za virtuální kopii od všech distributorů; doporučuje, aby byla zakládána nákupní družstva, která by mohla využívat skupinových sazeb poskytovaných všem provozovatelům kin;

Vzdělávání v oblasti filmu

89. zdůrazňuje, že vzdělávání v oblasti filmu napomáhá rozvoji analytického myšlení a celkově zlepšuje schopnosti mladých lidí, protože umožňuje spojit poznávání kulturního dědictví s rozšiřováním povědomí o složitosti světa obrazů a zvuků;

90. zdůrazňuje, že vzdělávání pomocí filmu, jehož součástí je i kinematografická kultura a jazyk, umožňuje občanům zaujmout kritický postoj k různým formám médií, a rozšiřuje tak prostředky a možnosti, které nabízí „digitální gramotnost“;

91. zdůrazňuje, že vzdělávání v oblasti filmu by mělo občanům umožnit, aby získali širší znalosti, naučili se toto umění ocenit a dokázali přemýšlet o hodnotách, které film sděluje;

92. vyzývá členské státy, aby zahrnuly vzdělávání v oblasti filmu do svých vnitrostátních vzdělávacích programů;

93. zdůrazňuje, že filmové vzdělávání, které nabízejí nezávislá kina, má velký význam ve všech fázích vzdělávání, protože vytváří diváckou obec pro evropské filmy;

94. vybízí členské státy k tomu, aby ve filmových školách a dalších příslušných institucích podporovaly vzdělávací programy, které by seznamovaly s možnostmi využití digitálních technologií při výrobě filmů a s produkcí a distribucí digitálních filmů;

95. žádá, aby technickým a řídícím pracovníkům bylo poskytováno odborné školení nabízející kvalitní a nejnovější informace, které by bylo hrazeno buď z prostředků EU, nebo z prostředků úspěšných žadatelů o finanční podporu a které by zajišťovalo optimální využívání digitálních technologií financovaných z prostředků EU;

96. vyzývá členské státy, aby vytvářely a podporovaly zvláštní programy a akce, například v rámci filmových festivalů, které by napomáhaly rozvoji vzdělání mladých evropských občanů a jejich zájmu o evropské filmy;

Program MEDIA

97. uznává, že program MEDIA podporuje evropský audiovizuální průmysl již více než dvě desetiletí a přispěl za tu dobu k rozvoji, distribuci i propagaci evropských filmů, jakož i k odborné přípravě provozovatelů kin v oblasti digitálních technologií;

98. v této souvislosti vítá závazek předsedy Komise Barrosa ze dne 18. března 2011 týkající se zachování a dalšího posílení programu MEDIA;

99. zdůrazňuje význam programu MEDIA při digitalizaci kin a požaduje pro příští generaci tohoto programu zachování stávajících položek, jakož i navýšení finančních prostředků, které by pomohly vypořádat se s výzvami, jež přinesly digitální technologie;

100. vyzývá Komisi, aby v rámci nového programu MEDIA v období po roce 2013 a Evropského fondu pro regionální rozvoj vyčlenila finanční prostředky na podporu digitalizace kin, která promítají evropský obsah;

101. poukazuje na to, že příští generace tohoto programu se musí zaměřit na opatření, která by byla výrazným přínosem a přispěla by k celkové strategii Evropa 2020;

102. poukazuje na to, že součástí příští generace programu MEDIA musejí být nové iniciativy na podporu a propagaci překladu, dabování a používání běžných či velkých titulků, které vytvoří příznivější podmínky pro fungování nezávislých kin zaměřených na uvádění evropských filmů;

103. připomíná, že investice do nových kinematografických technologií a přechod na digitální provoz by měly zajistit lepší přístupnost pro zdravotně postižené osoby, zejména zavedením zvukového popisu;

104. žádá proto, aby byl do programu MEDIA začleněn oddíl „digitální programy“ za účelem zjednodušení přechodu na digitální formáty;

105. upozorňuje na význam dlouhodobého vzdělávacího programu MEDIA jakožto nástroje, jehož mohou profesionálové v tomto odvětví využít k získání nových dovedností, s nimiž se budou schopni lépe přizpůsobit měnícím se technologiím a metodám výroby;

106. poukazuje na přínos primárně vzdělávacího programu MEDIA, který studentům filmových škol usnadňuje mobilitu v rámci Evropy, přispívá k větší integraci tohoto profesionálního odvětví a k rozsáhlejší evropské spolupráci a koprodukci; s ohledem na to žádá, aby tato rozpočtová položka byla navýšena;

107. doporučuje, aby se v rámci programu MEDIA investovalo do služeb „video na požádání“ jako součásti snah tohoto programu o podporu celoevropské distribuce a nadnárodní spolupráce mezi platformami a o odměňování iniciativ zahrnujících přeshraniční spolupráci;

108. zdůrazňuje přínos evropské podpory, zejména v souvislosti s přeshraničním vysíláním filmů a při obraně evropského filmového trhu před dalším tříštěním;

Modely distribuce

109. poznamenává, že digitální technologie ovlivnily způsob, jakým jsou filmy distribuovány prostřednictvím nejrůznějších platforem a přístrojů v rámci lineárních i nelineárních služeb;

110. uznává, že po počátečních vydáních spojených s procesem digitalizace umožní digitální infrastruktura značné snížení distribučních nákladů, přičemž pro malé distributory nezávislého filmu bude znamenat možnosti rozsáhlejší distribuce pro jejich filmy, a tedy i příležitost oslovit širší publikum;

111. uvědomuje si, že úspěšnost přechodu na digitální technologie je neodlučitelně spjata s přístupem k vysokorychlostnímu širokopásmovému připojení, sloužícímu jako prostředek distribuce digitálního obsahu, aktualizace digitálního programového vybavení a mnoha dalších důležitých funkcí, a vyzývá proto instituce, které mají v úmyslu přejít na digitální technologie, aby měly tuto závislost na zřeteli;

112. poukazuje na to, že digitální technologie napomohly prudkému rozvoji krátkého filmu a videa a že s sebou přinesly nové distribuční vzorce a pružné uvádění filmů do distribuce, například možnost uvést film do distribuce prostřednictvím různých platforem brzy po jeho premiérovém uvedení;

113. domnívá se dále, že s ohledem na ochranu rozmanitosti kin by mělo zůstat zachováno výlučné uváděcí období premiérových kin;

114. poukazuje na to, že slabinou procesu digitalizace jsou distributoři, zvláštně pak nezávislí distributoři, kterým na digitální distribuci chybí dostatečná podpora, a kteří proto nejsou schopni držet s tímto procesem krok;

115. vybízí členské státy, aby svou finanční podporu zaměřily na distribuci;

116. vybízí evropské instituce k zavedení přípravných opatření a realizaci pilotních projektů zaměřených na testování nových obchodních modelů, které by mohly zlepšit oběh evropských audiovizuálních děl;

117. vybízí členské státy, aby vytvořily strategickou koncepci sítě digitálních kin, jejíž součástí by byla filmová studia, kina s jedním i více promítacími sály a zařízení pro promítání přímých přenosů a jež by využívala veškerých možností přenosu dat včetně družic;

118. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby rozvoj nových možností využívání obsahu online postupoval ruku v ruce s tím, že na evropské úrovni budou zaváděna pravidla, která autorům audiovizuálních děl umožní získat spravedlivou odměnu odpovídající ziskům, které tyto nové formáty a služby přinášejí;

Propagace evropského filmu

119. vybízí členské státy, aby zajistily co možná největší zařazování evropských filmů do promítacích programů svých kin, aby zvýšily jejich oběh a posílily jejich propagaci v rámci celé Evropské unie a aby umožnily občanům EU vychutnat si bohatství a rozmanitost těchto filmů na co nejširší škále platforem;

120. upozorňuje na to, že je třeba propagovat a podporovat evropské koprodukce a že zvýšení počtu takových produkcí by mohlo vést k rozšíření distribuce evropského filmu po celém kontinentu;

121. podporuje činnost sítí kin, jako jsou Evropská kina (Europa Cinemas), která v celosvětovém měřítku podporují evropský film tím, že finančně a provozně pomáhají kinům, která uvádějí významný počet evropských filmů;

122. uznává význam podpory nezávislých kin, která se věnují uvádění evropských filmů (jako kina, která jsou členy sítě Europa Cinemas), pro upevnění jejich evropské programové politiky a pro zvýšení rozmanitosti a jejich konkurenceschopnosti na trhu;

123. žádá, aby všechna kina, která prokáží, že uvádějí vysoký podíl evropských filmů, měla možnost získat technologicky neutrální podporu a aby byl vytvořen ambiciózní program, který nebude zohledňovat výši obratu nebo návštěvnost;

124. vybízí členské státy, aby podporovaly a propagovaly šíření a oběh evropských filmů na svém území prostřednictvím cílených akcí a festivalů; vybízí členské státy rovněž k podpoře různých filmových škol, které v Evropě existují;

125. zdůrazňuje, že filmy, které získaly ocenění na evropských festivalech, by měly získat marketingovou podporu, která by dále usnadnila distribuci v rámci služeb „video na požádání“ a napomohla propagaci evropské kinematografie;

126. uznává úlohu ceny Evropského parlamentu LUX při podpoře evropských filmů a mnohojazyčnosti, která je uskutečňována prostřednictvím překladu titulků vítězného filmu do 23 úředních jazyků Evropské unie a také prostřednictvím podněcování společenských diskuzí mezi občany EU;

127. navrhuje, aby byla navázána lepší spolupráce a styky se třetími zeměmi s cílem zvýšit povědomí o evropské produkci na světovém trhu, zejména pak ve středomořské oblasti, a zároveň podporovat kulturní výměny a zakládání nových iniciativ na podporu evropsko-středomořského dialogu a demokratického rozvoje celého tohoto regionu, v neposlední řadě pak také s ohledem na závazky vyplývající z Evropsko-středomořské konference o kinematografii;

*

* *

128. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.